

Alkotmánybíróság

Az első fokon eljáró bíróság, Kecskeméti Járásbíróság útján

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (Abtv.) 27. § alapján az alábbi.

alkotmányjogi panasz

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a 24.P.20.170/2019/31. számú (elsőfokú ítélet), az 1. Pf.20.057/2020/6. számú (másodfokú ítélet), a Pfv. II.20.843/2020/5. számú (felülvizsgálati ítélet) és a Pfv. II.20.843/2020/3. számú (végzés vh felfüggesztéséről) határozatok alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően az(oka)t semmisítse meg. Szükség esetén az Abtv. 26. § szerinti eljárást folytassa le.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/02416 - 0 / 2021	
Ez a törvény alapján	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 3 db	<i>[Handwritten Signature]</i>

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése

Tényállás

A peres felek [redacted] kötött házasságából [redacted] utónevű gyermekeik születtek. A felek életközössége megszűnt. A felperes 2017. január óta a [redacted]nél karbantartási csoportvezetőként dolgozott, a lakóhelyül szolgáló ingatlanon kívül van egy másik lakóingatlana is, továbbá 7 hektárnyi termőföldje. Az alperes a három gyermek nevelésére hivatkozva hosszabb ideje nem helyezkedett el, családi pótlékra és gyermeknevelési támogatásra jogosult, és gyermek otthongondozási díjban részesül, a kizárólagos tulajdonát képező ingatlanban él és [redacted] üdülőingatlan hasznélvezeti jogával rendelkezik. Egyéb vagyonuk, jövedelmük a feleknek nincs.

Pertörténet

Az elsőfokú bíróság felperest 226.000 Ft gyermektartásdíj fizetésére kötelezte [redacted] [redacted]. A felek 11. sorszámú jegyzőkönyvben I. számú végzéssel jóváhagyott egyezséget kötöttek a szülői felügyelet gyakorlásáról. A másodfokú bíróság az elsőfokú határozatot nem változtatta meg, a fellebbezési eljárásban felmerült új tény, a kötelezett munkanélküliséget, nem vette figyelembe. A Kúria a két korábbi ítéletet érdemi részben egyező voltára hivatkozva hatályban tartotta.

Az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntés(ek) pontos megjelölése

- Kecskeméti Járásbíróság 24.P.20.170/2019/31. számú elsőfokú ítélete
- Kecskeméti Törvényszék 1.Pf.20.057/2020/6. számú másodfokú ítélete
- Kúria Pfv. II.20.843/2020/5. számú felülvizsgálati ítélete
- Kúria Pfv. II.20.843/2020/3. számú végzése a végrehajtás felfüggesztéséről

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése. Előadom, hogy rendes jogorvoslati lehetőségeim kimerítettem, jelenleg nincsen folyamatban sem perújítási eljárás, sem felülvizsgálat.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje. Előadom, hogy a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletének kézbesítési időpontja 2021.márc.29., mely elektronikus úton került kézbesítésre. *Abtv. 30. § (1)*

Az alkotmányjogi panaszt objektív határidőben – 60 napon belül – nyújtom be.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása. Az alkotmányjogi panaszt benyújtó személy felperesi minőségben vett részt az eljárásban, ezáltal érintettsége fennáll, rá nézve a hivatkozott ítéletek fizetési kötelezést tartalmaznak.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

Szabadság és felelősség

tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog

XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el. (indokolt bírói döntés, pártatlanság, mérlegelés alkotmányos korlátai)

XXVIII. cikk (7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti. (fellebbezési jog, felülvizsgálati jog)

kapcsolattartás

VI. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. (kapcsolattartás bírósági tiszteletben tartása)

szociális biztonság

XIX. cikk (1) Magyarország arra törekszik, hogy minden állampolgárának szociális biztonságot nyújtson. Anyaság, betegség, rokkantság, fogyatékoság, özvegyiség, árvaság és önhibáján kívül bekövetkezett munkanélküliség esetén minden magyar állampolgár törvényben meghatározott támogatásra jogosult.

(2) Magyarország a szociális biztonságot az (1) bekezdés szerinti és más rászorulóknak esetében a szociális intézmények és intézkedések rendszerével valósítja meg.

munka megválasztása

XII. cikk (1) Mindenkinek joga van a munka és a foglalkozás szabad megválasztásához, valamint a vállalkozáshoz.

gyermek megfelelő fejlődése

XVI. cikk (1) Minden gyermeknek joga van a megfelelő testi, szellemi és erkölcsi fejlődéséhez szükséges védelemhez és gondoskodáshoz. Magyarország védi a gyermekek születési nemének megfelelő önazonosságához való jogát, és biztosítja a hazánk alkotmányos önazonosságán és keresztény kultúráján alapuló értékrend szerinti nevelést.

XVI. cikk (3) A szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni.

egyenlőség

XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

tulajdon

XIII. cikk (1) A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

A bíróság

28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambulumbát, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

- alkalmazandó egyéb szabályok

7/2013. (III. 1.) AB határozat, tisztességes eljárás alkotmányos minimumkövetelményei a bírói döntésekkel szemben: Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában kifejtette: „**a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.**” (Indokolás [34]).

2011. évi CLI törvény (Abtv.) 39. § (1) Ha e törvény eltérően nem rendelkezik, az Alkotmánybíróság döntése mindenre nézve **kötelező**.

Debreceni Ítéltábla, Bf. 384/2009/5., hasonlóan: Debreceni Ítéltábla Bf. 292/2009/56 Az ítéletekkel szemben támasztott **világosság, közérthetőség és egyértelműség követelménye** a következetes bírói gyakorlat szerint mikor érvényesül kellően.

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatban (ABH 2013, 293) – amely egyfajta „alaphatározatnak” is tekinthető – teremtette meg a lehetőséget arra, hogy **felülvizsgálja a rendes bírósági döntések indokolását, és ekképpen ellenőrizze a bírói érvelés minőségét.**

3173/2015. (IX. 23.) AB határozat (ABH 2015, 2503), amely felvillantja azt a lehetőséget – ismételten a strasbourgi gyakorlatra hivatkozással –, hogy a kirívó jogértelmezési hibára, egyfajta **contra legem** értelmezésre alapozott bírósági ítéletek a tisztességes eljárás követelményének sérelmét eredményezhetik.

3027/2018. (II. 6.) AB HATÁROZATA [55] 8.1. Az Alkotmánybíróság először is hangsúlyozza, hogy csak az **Indokolás megléte** és nem tartalma hozható összefüggésbe az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével. [56] 8.2. Az Alkotmánybíróság az indokolás meglétét és nem annak minőségét és helyességét vizsgálhatja. [59] (...) Mindazonáltal sem a jogbiztonsággal, sem a tisztességes eljáráshoz való joggal nem fér össze egy olyan gyakorlat, mely **teljes egészében mellözi a törvényi alapokat.** (...) [62] 9.1. „A bírósági eljárásokban a **pártatlanság** követelményének érvényesülését az eljárási törvények hivatottak biztosítani” {3192/2017. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [15]}. A pártatlan bírósághoz való jog alapjogként, mint az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jog egyik lényeges eleme, az adott bírósági ügyben eljáró bíróval, bírakkal szemben az ügy, valamint az abban részt vevő **felek iránti elfogulatlanság követelménye** {3192/2017. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [13]}. „A pártatlanság követelményének van egy szubjektív, a bíró magatartásában rejlő és egy **objektív, a szabályozásban megnyilvánuló követelménye** {36/2013. (XII. 5.) AB határozat, Indokolás [48]}. A pártatlanság követelménye értelmében el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely **jogos kétséget kelt** a bíró pártatlansága tekintetében {3242/2012. (IX. 28.) AB határozat, Indokolás [13]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében a törvény által felállított bíróság függetlensége és pártatlansága egy olyan általános jogelv, amely a legalapvetőbb emberi jogok közé tartozik (lásd például: 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [25]). Független és pártatlan bíráskodás hiányában az egyéni jogok érvényesítése **szenved csorbát**. Mindebből következik, hogy a tisztességes bírósági tárgyalás követelményrendszerének szerves részét alkotó függetlenség és pártatlanság a demokratikus jogállamokban feltétlen érvényesülést kívánó alkotmányos igényként jelentkezik {34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [28], lásd erről még: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}” {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [38]}. „Az Alkotmánybíróság a bírói pártatlanság megítélésénél kiemelt jelentőséget tulajdonít a **külső látszatnak**. Ezzel összefüggésben a 34/2013. (XI. 22.) AB határozat kiemeli, hogy azokban az ügyekben, amelyekben a bírák pártatlansága kérdőjeleződik meg, fontos ugyan az eljárás alá vont személy kétélye, azonban annak van **döntő jelentősége, hogy ez a kétely objektív szempontok alapján igazolható-e, vagyis a bíró pártatlanságának látszata válik-e kétségesse** (Indokolás [28])” {3192/2017. (VII. 21.) AB határozat, Indokolás [14]}.

b) A megsemmisíteni kért bírói döntés alaptörvény-ellenességének indokolása

ELSŐFOKÚ ÍTÉLET ELLENI PANASZ INDOKLÁSA

- Az elsőfokú bíróság kizárólagosan az egyik fél (az alperes) észrevételeit vizsgálta meg, és csak ennek értékeléséről adott számot az ítéletben (tisztességes eljárás alkotmányos minimumkövetelményei a bírói döntésekkel szemben, 7/2013. (III. 1.) AB határozat).
- Az indoklásban csak annyi szerepel „felperes kifogásait illetően”, de ezek a kifogások nincsenek nevesítve, nem tudni, hogy mit vont a bíróság a vizsgálati körbe a felperes észrevételeit illetően, mert csak az látható az ítéletből, hogy az alperes észrevételeit vizsgálja a gyermekek indokolt szükségletei körében.
- Valódi indoklás nincsen, csak a bizonyítékok tartalmának ismertetése.
- A Ptk. 4:218. § (2) értelmezése alapján a gyermekek indokolt szükségletét FONTOSNAK TARTJA VIZSGÁLNI, a vizsgálatának a módszere pedig az, hogy részrehajlóan, kizárólagosan az alperes nyilatkozatait vizsgálja meg. A másodfokú bíróság ezt a jogszabályt másként értelmezi, a Kúria az ítéletében e jogszabály értelmezésére nem tér ki.
- Felmerül a valódi mérlegelés hiánya.
- Kapcsolattartást nem tartja tiszteletben.
- Mennyiben sérti? Teljeskörűen, mert az alkotmányos minimumkövetelmények nem teljesülnek.

- Részrehajlás

Az elsőfokú ítéletben nincsenek érvek és ellenérvek, hanem csak az alperes nyilatkozatait vizsgálják meg (elsőfokú ítélet, 4. oldala).

Indokolt szükséglet elsőfokú eldöntése

- alperes nyilatkozott a környezettanulmány során, hogy 60.000 Ft a rezsi,
- alperes nyilatkozott, hogy a gyermekeket homeopátiás szerekkel kívánja kezelni,
- alperes nyilatkozott, hogy a gyermekekre gyógyszer költsége is felmerül,
- alperes nyilatkozott, hogy üzemanyagköltsége is van a gyermekekkel kapcsolatosan
- alperes nyilatkozott, hogy hány kilométert autózik a gyermekekkel,
- alperes nyilatkozott, hogy a gyermekek 24.000 Ft értékben sportolnak,
- alperes nyilatkozott, hogy a gyermekek ételmezése havonta 90.000 Ft,
- alperes nyilatkozott, hogy a 3 gyermek összes havi szükségletének összege 322.600 Ft, és ezek kerültek az ítéletbe.

A bíróság módszere, hogy az egyik fél nyilatkozatainak a vizsgálata alapján hoz ítéletet, és eszerint 322.600 Ft a gyermekek összes tartási költsége. Tény, hogy széles körű a bírói mérlegelési jogkör, de kizárólag az egyik fél észrevételeinek a megvizsgálása nem tisztességes, mert ezzel elveszi a másik félnek a fegyverét. A fegyveregyenlőség az alkotmányos követelmény, a mérlegelés nem korlátlan. Hol vannak az ítéletből a felperes észrevételei? Ezután a másodfokú bíróságnak kell kizárnia a pártosság látszatát az ítéletében.

- Indokolt bírói döntéshez való jog (elsőfokú) – mérlegelés hiánya

A panaszomban érintem a perbeli bizonyítékokat, de kizárólag alkotmányjogi panasz vizsgálhatóságának keretei közt.

Jelen pontban a valódi mérlegelés hiányára hivatkozok, kifogásolva azt, hogy a határozat indokolása valójában az alperes által szolgáltatott bizonyítékok tartalmának a pusztá ismertetésére szorítkozik, teljeskörűen mellőzve a másik fél észrevételeinek a vizsgálatát.

első példa:

„A gyermek sportfoglalkozására havonta elszámolt összesen 24.000 Ft ugyancsak indokolt, figyelemmel ■■■■■ gyógyúszására, ami alkalmanként 3.000 forintba kerül.” (elsőfokú ítélet 4. oldala)

Itt a bíróság nem indokol semmit, hanem ismerteti a bizonyíték tartalmát, alperes nyilatkozatát, miszerint 24.000 Ft a havi úszás és 3000 Ft az úszás alkalmanként, majd mondatba foglalja azt, hogy „**szerintem ez indokolt**”.

A bíróság 3000 Ft-ot állapít meg alkalmanként, de **nem tér ki** a bizonyítás eredményére, nem tér ki továbbá a másik fél (felperes) észrevételeire, a bíróság meggyőződésének az indokai sem szerepelnek az ítéletben, és mindezek nélkülözhetetlenek a **pártosság kizárása érdekében, valamint hogy az indoklás megvalósuljon, és ezáltal valódi mérlegelés történjen.** Felperesi észrevétel az volt, hogy az alperes 3000 Ft-ot állít és igényel úszásra, miközben becsatolt egy 5000 Ft-os számlát, erre szintén úszást állított, de ezen számlából nem olvasható ki, hogy uszodai számlát takar vagy mi egyebet, tehát az anyuka nincsen tisztában azzal, hogy 3 vagy 5 ezerért viszi a gyermeket úszni. Honnan győződött meg a bíróság arról, hogy a gyermek ténylegesen úszik, hogyha az alperesi állított összegtől eltérő összegű számla került általa becsatolásra amelyről közölte, hogy úszási számla? Erre a kérdésre már nem kellett válaszolnia a bíróságnak, **azáltal, hogy a felperesi észrevételt alkotmányellenesen** nem vizsgálta meg, pedig a törvény előtt mindenki egyenlő.

Az eljárásban (ld. elsőfokú ítéleti indoklás) csak az egyik fél észrevételeinek vizsgálata történik, indoklás nélkül, a bizonyítékok tartalmának ismertetésével, valódi mérlegelés nélkül nemcsak úszás, hanem **valamennyi szükséglet tekintetében.**

második példa

Az elsőfokú bíróság nem tartja eltűzónak a 90.000 Ft-ot havonta a gyermekek szükséges étkezésére, mert indoklása szerint a 3 gyermek változatos étrendje napi 1000 Ft-ot bizonyosan felemészt.

Itt a bíróság ismerteti a bizonyíték tartalmát, alperes nyilatkozatát, miszerint a gyermekek havi élelmezése 90.000 Ft, majd pedig az igényt mérlegeli elméletben (1000 Ft-ot bizonyosan felemészt) nem pedig a bizonyítás eredményét, és eközben persze nem tér ki a panaszos észrevételére, azt nem vizsgálja, hogy a másik oldal mennyit mondott az étkezésre. Fentiek alapján valódi mérlegelés nem történhetett.

- Kapcsolattartás tiszteletben tartása

Az elsőfokú bíróság 322.600 Ft-ban határozta meg a gyermekek 1 havi összes tartási költségét. Lévén összes tartási költség, ekként fedeznie kell azt az időszakot is, amikor a gyermekek az apánál tartózkodnak. Azonban a teljes összeg az alperes kezébe van fizetve, ezáltal a bíróság nem tartja tiszteletben azt, hogy a gyermekek 30 %-ban az apánál tartózkodnak.

A panaszos kötelezése az 95 %-os a teherviselésből, vagyis 322.600-ból levonjuk a családi pótlék (59.900) és gyermeknevelési támogatás (25.650) összegét, összesen 85.550 Ft-ot, az eredmény 237.050 Ft. A 237.050 Ft az a szülők közt megosztandó teherviselési kötelezettség, és a felperesi kötelezés összege a 226.000 Ft az a 95 %-át teszi ki a szülők teherviselésének. A fennmaradó pár ezer forintról a másodfokú bíróság rendelkezik, hogy ez a csekély mértékben való teljesítés az alperestől várható el. Ekként a gyermekek tartásának összességén, a 322.600 Ft az alpereshez van fizetve.

Annak érdekében, hogy a gyermekek és panaszos kapcsolattartási joga ne szenvedjen csorbát a panaszos a kötelezésen túl fizeti a nála töltött időszakban a 30 %-ot a gyermekekre. A panaszos ezáltal a 30 %-ot 2x fizeti meg. A kapcsolattartáskor a 30 %-ot a gyermekekre fordítja, mindemellett 30 napos szükséglet fizetendő az alperes kezébe, pedig a gyermekek csak 70 %-ban tartózkodnak nála.

A felperes teljesítése ezáltal 125 %-os mértékű. Ez a mérték a gyermekek 100 %-os tartási díját meghaladja. A bíróság nem tartja tiszteletben a gyermekek kapcsolattartási jogát, mert a 95 %-os kötelezés azt jelenti, hogy a gyermekekkel a panaszos csak 5 %-ban tarthat kapcsolatot.

A bíróság kötelessége, hogy az alapjog érvényre jutását elősegítse, tiszteletben tartsa. Az államcél gyakorlati megvalósítása során a bíróság köteles az arányosság elvét alkalmazni. A kapcsolattartás mértéke 30 % amely nem arányos a tartásdíj fizetési kötelezés mértékével, annak 70 %-osnak kellene lennie, másként az államcél nem teljesül. Ebben a körben a bíróság az alapjogot teljeskörűen korlátozza, mert a kapcsolattartás megvalósulását az aránytalan kötelezés akadályozza.

MÁSODFOKÚ ÍTÉLET ELLENI PANASZ INDOKLÁSA

- A másodfokú bíróság az ítélet meghozatala során nem szüntetett meg minden gyanút a **pártossági látszat** kizárása érdekében. (AB vizsgálat, objektív teszt)
- Az ítéletét nem önálló függetlenséggel hozta, hanem az elsőfokú bíróság **befolyása hatására**.
- Az indokolt szükséglet vizsgálatának felülbírálata nem történik meg.
- Helyben hagyja azt az elsőfokú ítéletet, amely csak az egyik fél észrevételeit vizsgálva hozott döntést.
- Kapcsolattartást nem tartja tiszteletben

- **pártosság:** A másodfokú bíróság az indokolt szükségletre részletes indoklást nem tartott szükségesnek, valójában semmilyen indoklással nem szolgált a felperes észrevételeire, azok általa sem kerültek megvizsgálásra, mivel a Ptk 4:218. § (2) bekezdését az elsőfokú bíróságtól eltérően értelmezi. Emiatt nem folytatott le felülbírálatot. Értelmezésekor a bíróság elsődlegességét hangsúlyozza, miközben a bért kizárólagos tényezőként vette figyelembe. Valójában arra törekedett, hogy ítélete ne legyen törvénysértő, arra **nem törekedett, hogy ítélete ne legyen alkotmányosértő:** a tartásdíj a törvényi maximumot ne érje el, de ehhez **elegendőnek tartotta az egyik fél nyilatkozatainak elsőfokú vizsgálatát:**

[23] Az elsőfokú bíróság alperesnek a fellebbezéssel érintett gyermektartásdíj megfizetése iránt előterjesztett vizontkereseti kérelme tárgyában a szükséges bizonyítást lefolytatta, ennek alapján helyes tényállás megállapítása mellett az irányadó jogi érvelés mentén megalapozott döntést hozott. (másodfokú bíróság)

A fenti mondat alkotmányosértő, amely az eljárás egészére kihat. Ezáltal, az elsőfokú ítélet szerinti pártosságot a másodfokú ítélet **nem zárta ki.** A tisztességes eljárás alkotmányos minimumkövetelményei a bírói döntésekkel szemben 7/2013. (III.1.) AB határozat a másodfokú eljárás során sem teljesülnek.

A másodfokú bíróság a fellebbezési kérelemből a felperesi észrevételt nem is vizsgálja, csak formálisan szerepelteti az ítéletben, hogy „*gyermek szükségleteit eltűzött, és az alperes által teljeskörűen nem is igazolt mértékben fogadta el.*”, mert eközben kihagyja az ítéletből, hogy „*eljáró bíróság a 322.600 Ft-ot kizárólag az alperesi előadásra alapolta*” (fellebbezés, 5. oldal, lap alja). Utóbbi is megerősíti, hogy a másodfokú bíróság nem törekedett arra, hogy ítélete ne legyen alkotmányosértő.

- Indokolt bírói döntéshez való jog (másodfokú) – független döntés követelménye

Jelen pontban a független döntés hiányára hivatkozok, kifogásolva azt, hogy a másodfokú határozat által alkalmazott érvelési módszer felépítése során a felhasznált logikai alap nagyfokúan azonos azzal, mint ami az elsőfokú ítéletnél fellelhető.

A jelen ügyben a másodfokú bíróság a per fő tárgya tekintetében az elsőfokú ítélettel egyezően döntött a rendelkező részben: az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Ugyanakkor, az ítélet indokolásában kifejtett érvelés felépítése során, a tulajdonképpeni, vagyis a fellebbezési kérelemre reagáló álláspontnak a kialakításában szerepet játszó bírói logika alapján olyan nagyfokú azonosság, mint ami a korábbi ítéletnél fellelhető, másként nem volt elérhető, mint hogy a második tanács az első ítélet felhasználásával alakította ki a saját döntését. Ezáltal a második ítélet valójában nem tükrözte az azt meghozó tanács önálló, az első ítélettől független gondolkodását és érvelését az alábbiak szerint:

fellebbezési kérelem: Az elsőfokú bíróság a gyermektartásdíj összegének meghatározásakor a gyermekek szükségleteit eltűzött, és az alperes által teljeskörűen nem is igazolt mértékben fogadta el.

fellebbezési kérelemre reagáló másodfokú álláspont: „*A felperes által elvárt, a szükségletek részletes levezetése azonban a törvényszék álláspontja szerint nem is indokolt. A gyermekenként átlagosan 110.000 forint havi szükséglet mértékét a törvényszék sem ítélte eltűzöttnek. (...)*” (másodfokú ítélet 24. pontja) A másodfokú bíróság ugyanazt a módszert követi, mint az elsőfokú bíróság, veszi az alperes igényét, ezután mondatba foglalja azt, hogy: „**énszerintem is indokolt**”. Ez pedig az érvelés felépítéséhez alkalmazott bírói logika alapja.

A másodfokú ítéleti érvelés az elsőfokútól különbözik: míg az elsőfok az indokolt szükségletekből a másodfok a bérből hozza meg a határozatát. Azonban az új, másodfokú ítélet oly fokban követi az elsőfokú ítélet logikai felépítésének alapját (csak az egyik fél nyilatkozatainak a vizsgálatát mely már önmagában is alkotmányellenes), hogy nem alkalmas a pártatlanság látszatának biztosításához szükséges, befolyás-mentesség biztosításához. A másodfokú bíróság által alkalmazott módszer ugyanis alkalmatlan annak alátámasztására, hogy a kifogásolt eljárásban a felek kérelmei által felvetett kérdésekre az ügy iratai alapján adott közvetlenül választ, és nem az első ítélet közvetítésével, befolyásával. Leginkább pedig nem alkalmas annak a gyanúnak a kizárására, hogy a második eljárásban a bíróság csupán formálisan járt el, érdemben azonban nem vizsgálta meg az ügyet.

- Szociális biztonság és munka megválasztása

szociális biztonság

[24] „ (...) A felperes „álláskereső” státusza a kötelezetti minősége szempontjából egyelőre nem tekinthető olyan tartós körülményváltozásnak, amely indokolta volna ennek a jelen perben történő figyelembevételét és az ezzel kapcsolatos bizonyítás foganatosítását a Ptk. 4:210. § (1) bekezdés szerint. (...)” (másodfokú ítélet)

Az Alaptörvény XIX. cikke elsősorban államcél fogalmaz meg, ez azonban az (1) bekezdés második mondatában megjelölt személyi körök esetén a jogalkalmazót annyiban köti, hogy a jogszabályokat kétség esetén úgy kell értelmezni, hogy annak eredménye az államcél megvalósulását és ne akadályozását szolgálja. 25/2016. (XII. 21.) AB határozat [48] pontja

Jelen esetben ezért az Alaptörvény XIX. cikke (1) bekezdésében szereplő munkanélküliség támogatásra jogosultsága javára kell értelmezni a Ptk fenti szabályát. A bírói értelmezés nem vezethet önkényes eredményre. Az ellátásra való jogosultság fennáll, a folyósítás megtörténik, emellett pedig a bíróság az államcél tényleges érvényesülését akadályozza, a másodfokú ítélet a segély összegének két és félszeresét szabja ki gyermektartásdíjként, így a szociális biztonság mint államcél nem bír teljesülni. Panaszos a munkanélküli segélyben annak érdekében részesül, hogy talpra álljon addig amíg mihamarabb munkát nem képes találni. Az Alkotmánybíróság a bírósági döntések felülvizsgálata során arra törekszik, hogy az Alaptörvényben elismert alapjogi követelményrendszer tényleges érvényesülését garantálja, erre tekintettel van helye alkotmányjogi panaszoknak.

A Ptk. 4:210 § a beállt körülményváltozás tartósságára nézve nem tartalmaz rendelkezést, de a másodfokú bíróság nem értelmezhet egy jogszabályt úgy, hogy az értelmezés eredményeként alapjog sérüljön. Hogyha ezt a szabályt a bíróság mégis jól értelmezte, akkor alapjog nem sérült, de akkor úgy kell tekinteni, hogy a jogalkotó szándéka a következő volt: a megváltozott körülmény álljon fenn tartósan, vagyis akit kirúgtak a munkahelyéről, azokat a bíróságok a munkanélküli segély összegének két és félszeresére kötelezzék, hogyha van a lakóingatlanján túl eladható vagyona akkor teljesítsen abból hogy elveszíthesse, hogyha nincsen vagyona akkor törvényes vád alapján majd mehet a Büntetés-Végrehajtási intézetbe.

A jogalkotó szándéka bizonyosan nem ez volt, ugyanis a fentiek nem alkalmasak arra, hogy józan ésszel megfelelő és gazdaságos célt szolgáljanak. A másik, hogy a kirúgás egyik pillanatról a másikra történik, ez nem tud azonnal tartós lenni és addig is a kötelezett mégis

miből teljesítsen? A szociális biztonság teljes mértékben sérül, a kötelezés mértéke miatt az öregségi nyugdíjminimum összege sem áll rendelkezésre szociális alapon.

munka megválasztása

A munka megválasztása mint alapjog szintén teljes mértékben sérül, mert ebben a helyzetben, egy ilyen kötelezésnél, hogy havi 226.000 Ft gyermektartásdíj a panaszos már kényszerűen köteles bármilyen munkát elvállalni a kötelezés teljesítése érdekében.

- kapcsolattartás tiszteletben tartása

Hogyha a másodfokú bíróság - a fellebbezés folytán – az elsőfokon elmaradt felperesi észrevételeket is fontosnak tartotta volna vizsgálni a bér mellett, akkor a bizonyítékok felülbírálatával a gyermekek kiadásaira fordítandó túlzó mérték leszállításával, az alapjogsérelem sem következhetett volna be (kapcs. tartási jog sérelme fentebb kifejtve). Súlyosabb – az elsőfokú bírósághoz képest - a másodfokú bíróság részéről, hogy a döntése a kapcsolattartási jogot akadályozza, tekintettel hogy másodfokon már további alapjogok sérelme is felmerül, mint munka megválasztásának joga és szociális biztonság. Ugyanis másodfokú eljárás után, a kapcsolattartást úgy kell megvalósítani, hogy havonta kb 100.000 forint munkanélküli segélyből kell teljesíteni 226.000 forint gyermektartásdíjat, ezen túl a panaszossal töltött időre a gyermekekre 30 %-os összeget és ilyen helyzetben amelyben még az öregségi nyugdíjminimum összege sincsen hagyva a panaszos megélhetésére, maga a kapcsolattartás nem tud megvalósulni, melynek garantálását az Alaptörvény deklarálja.

FELÜLVIZSGÁLATI ÍTÉLET ELLENI PANASZ INDOKLÁSA

- A Kúria ítélete az Alaptörvény rendelkezését tévesen hívta fel.
- A Kúria az Alaptörvény rendelkezését félre érti és tévesen alkalmazza.
- A Kúria a felülvizsgálatot nem folytatta le, a felülvizsgálati kérelem tartalmát félre érti. Eljárása tisztességtelen, a kérelem félre értésével olyan mintha nem vizsgálta volna meg a panaszos észrevételeit
- A Kúria ítélete az Alaptörvény cikkeivel nincsen összefüggésben.
- A Kúria sablonnal indokol.
- A Kúria felrúgja a jogalkalmazás egységét.
- A Kúria nem tér ki valamennyi felülvizsgálati kérelemre
- Kapcsolattartást nem tartja tiszteletben
- Szociális biztonságot nem tartja tiszteletben

Tisztességes eljárás - 1

Az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában kifejtette: „a tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alaposítással megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” (Indokolás [34]).

A tisztességes eljárás körében lényeges kérdés a bírói mérlegelés korlátjai, vagyis hogy beletartozik-e a bíró mérlegelési jogkörébe az, hogy bizonyítottnak vegye a bizonyítatlant. Nyilván a bíró bevonhatja tetszés szerint bármelyik nyilatkozatot a mérlegelési jogkörébe, de itt arról van szó, hogy a bíróságok helyesnek állították be a bizonyítékok értékét. A Kúria feladata lett volna a felülvizsgálatot lefolytatni. Meglátszik azonban egy ítéleten az, hogy mi is az eljárás célja: lefolytatni a felülvizsgálatot rendeltetés-szerűen, avagy a saját munkaterhének csökkentése a cél a korábban eljáró bíróságok bevédése mellett. A pártatlanság látszatának kizárásához minden gyanú megszüntetése szükségeltetik. Jelen panasz szerint a Kúria a [92] és főként a [82] pontban leírtakhoz rendelte hozzá a teljes ítéleti indoklását és az 50 oldalas felülvizsgálati kérelemből kb 10 oldalanként elolvasásra került kb 4-5 sor. Amit olvasott, azt félre értette, ezután sablonnal indokolt:

„[92] A fentiek alapján az indokolt szükségletek körének, pénzbeli ellenértékének megállapítása (...) a bizonyítékok együttes mérlegelésén, nem a gondozó szülő tételes elszámoltatásán nyugvó számításokon alapul.”

Vizsgálandó észrevételek: Kifogásoltuk a bizonyítékokat, összeszedtük és egymás mellé helyeztük az alperes önellentmondásos és okiratoknak ellentmondó előadásait, amelyek őt pernyertessé tették. Hogyha nem kell az anyukát elszámoltatni és nem kell a bizonyítékokra ránézni és az ilyen eljárás az tisztességes, akkor a törvény szövegében lévő bizonyítási teher kiszabása okafogyott és nincsen értelme. A Kúria azt írja le, hogy a bíróságok a bizonyítékokat mérlegelték, de valójában a bíróságok a bizonyítékokat nem is nézték, hanem akként határoztak, hogy amennyiben az igény a fizetés felébe belefér, akkor ez lesz a kötelezés mértéke. Valójában az indokolt szükséglet körében a bizonyítékok összességét kellett volna nézni, és az alperes nyilatkozatai egymással csak úgy nem tudnak ellentmondóak lenni, hogyha a bíró az ellentmondó tartalmakat nem vonja a mérlegelés körébe, így pedig 1 állítás 1 tagadás állna fenn, amely megkívánná a magyarázatot az egyik fél összegének elfogadására, és a másik fél összegének elutasítására. Ha azonban megfelelő magyarázat nincs csak sablon miszerint mérlegelés történt, és eközben az egyik fél állítása kerül csak megvizsgálásra, akkor ezáltal nincsen fegyveregyenlőség, hanem részre hajlás, amely nem tekinthető tisztességesnek. Alkotmánybírói jogkör eldönteni, hogy az „összességében mérlegeltük” az megfelel-e a bírói indoklással szemben elvárható követelményekkel és hogy a Kúria megvizsgálta-e alaposan az észrevételeket.

[82] A perbeli esetben az alperes a gyermekek indokolt szükségletei körét meghatározta. Helytállóan és a peradatoknak megfelelően foglaltak állást az eljáró bíróságok a szükségletek indokolt voltában és azok pénzbeli ellenértékében.

Jelen panaszban kifejtésre került, hogy a két korábbi bíróság eljárása alkotmányellenes, amelyet hogyha a Kúria helytállónak tart a saját határozata válik alkotmányellenessé.

Tisztességes eljárás - 2

A Kúria túlnyomó részt **félre érti a kérelmet** és ezáltal nem azt vizsgálja felül amire a felülvizsgálati kérelem irányul (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) szerinti alapjogi). Példát hozok fel.

első példa

„[85] A felperes iratellenesen hivatkozott ██████████ llapota okirati igazolásának hiányára. A Bács-Kiskun Megyei Pedagógiai Szakszolgálat (...) határozata (...) A felülvizsgálat esedékességét a 2020/2021. tanévben határozta meg (...)”

Nem állítottuk azt, a felülvizsgálati kérelemben, hogy ██████████ állapotára okirat nincsen csatolva. Azt állítottuk, hogy az elsőfokú ítélet meghozatalakor nem állt rendelkezésre olyan diagnosztizáló ORVOSI OKIRAT, amely az autizmust kimondja. Hangsúlyoztuk, hogy a pedagógiai szakvélemény terápiát javasol, kétévente, amellet, hogy az orvosi diagnózis, miszerint autista, évente felül van vizsgálható a diagnosztizáló orvos által. Az orvosi felülvizsgálat az elsőfokú ítélethozatal előtt lett volna esedékes, és nem utaltunk arra, hogy a pedagógiai szakvéleménnyel valami gond lenne, az még nem járt le az eljárás alatt. Utóbbi, az egy járulékos irat, amely csak úgy tud keletkezni, hogy az orvosi diagnózis iratot a szülő átadja a Pedagógiai szakszolgálatnak.

A Kúria elé terjesztett felülvizsgálati kérelem e körben az lett volna, hogy az orvosi iratra reagáljon, amely 2019-ben lejárt és hogy a pedagógiai szakvélemény léte (amelyre az alperes hivatkozik) önmagában hogyan pótolja az orvosi diagnózist, miszerint autista. A kérelem félre értésével pedig a rendkívüli perorvoslat lehetőségétől vágta el a panaszost (felperest) a Kúria.

Ezen túl, a kúriai indoklás 85-ös pontja nem áll összefüggésben az Alaptörvény XVI. cikkével. Itt nem csak arról van szó, hogy ██████████ autizmusa bármilyen okirattal igazolható. Hogyha ugyanis az alperes a szülői felügyeleti jogból eredő kötelességét nem teljesíti, a gyermeket orvoshoz nem viszi el, akkor a gondoskodása elégtelen és az Alaptörvény XVI. cikkének (1) és (3) bekezdése sérül amely a gyermeknek az alapjoga. A Kúria kötelessége, hogy az Alaptörvénnyel összhangban ítélkezzen, ez nem történt meg.

második példa

„[61] A felülvizsgálati eljárás szigorú eljárásjogi keretek között lefolytatott rendkívüli perorvoslati eljárás. A felperes nem jelölte meg, hogy a másodfokú bíróság melyik hivatalból észlelendő és a kötelező hatályon kívül helyezést előíró eljárási szabálysértést nem észlelte [Pp. 379. § és 380. §]. Nem jelölt meg olyan jogszabályhelyet sem, amelyben foglaltakat a bíróság a teljes eljárásban hivatalból köteles vizsgálni, a bizonyítékok értékelésének a fél által tévesnek minősített volta a Pp. 370. § (3) és (4) bekezdésének megsértését nem alapozza meg. „

A kúriai eljárás tisztességtelen. A felülvizsgálati kérelemben a felperes nem hivatkozott a kötelező hatályon kívül helyezésről szóló rendelkezésekre, sem a Pp. 379. § és 380. §-okra, ezt a Kúria nem tudni honnan szúrta be az ítéletbe. Említi a Kúria a Pp. 370. § (3) és (4) bekezdéseit, de a (4) bekezdésére szintén semmilyen felülvizsgálati kérelem nem alapult, ebből csak a Pp. 370. § (3) kapcsán lett felülvizsgálat előterjesztve, egyéb §-ok megjelölése mellett. A kérelem az alábbi volt:

„a másodfokú bíróság súlyosan megsértette a Pp. 383. § [Döntés az ügy érdemében] (2) bekezdését, az elsőfokú ítélet érdemben nem volt helyes, melyekre a valótlan alperesi állítások és az állításoknak ellentmondó bizonyítékok mutatnak rá és az érdemi helytelenség miatt kellett volna a másodfokú bíróságnak hatályon kívül helyeznie az elsőfokú ítéletet. A Pp. 279. § [A bizonyítás eredményének mérlegelése] (1) kimondja, hogy „A bíróság a perben jelentős tényeket a felek tényállításainak és perben tanúsított magatartásának, valamint a per tárgyalása során megismert bizonyítékoknak és egyéb peradatoknak az egybevetése, egyenként és összességében történő értékelése alapján a meggyőződése szerint állapítja meg.” Az elsőfokú eljárási szabálysértések a bizonyítás eredményének a mérlegelése Pp. 279. § (1) kapcsán valósulnak meg (ilyenek: jelentős tények helytelen kiválasztása, alperes önellentmondó tényállításainak figyelembevétele, peradatok helytelen egybevetése és értékelése, téves meggyőződés). Ezeket a súlyos eljárási szabálysértéseket nem ártott volna ha a Másodfokú bíróság észleli a Pp. 370. § (3) alapján, ahelyett, hogy helyben hagyja az elsőfokú - iratellenes bizonyítékokra alapított - döntést.”

Ez képezte a felülvizsgálati kérelmet, kötelező hatályon kívül helyezésről nem szólt a kérelem. A Kúria azért nem vizsgálta felül a kérelmet – ezáltal a korábbi bíróságok eljárását -, mert (tudatosan vagy anélkül de) félre értette a beadványt. Látszólagosan pedig úgy tűnik, mintha folytatott volna le felülvizsgálatot, hiszen született egy határozat. A tartalom félre értésével a felperest a rendkívüli perorvoslati lehetőségtől vágta el a Kúria, beállított egy – jogorvoslattal többé már nem támadható - joghatást, és az ilyen eljárásnak a szolgáltatásáért (amelyben másra válaszolt, mint ami kérdezve volt) eljárási díj fizetését szabta ki.

harmadik példa

„[86] A hulladékszállítási költség indokolatlanságával – ebből következően a díj indokolt szükségletekből való mellőzésével – kapcsolatos érvelés ellentétes a józan észsel [Alaptörvény XXVII. cikk], mivel díjfizetés hiányában a szemetet nem szállítják el, illetve fő szabályként a díjat akkor is fizetni kell, ha szemet nem keletkezik..”

A felülvizsgálati kérelemben nem volt olyan hivatkozás, hogy a díjfizetés ellenében a szemetet nem szállítják el, vagy elszállítják. A Kúria itt is mást vizsgál felül, mint amire a kérelem vonatkozik, a kérelmet félre érti. A felülvizsgálandó kérelem az volt, hogy: a havi rezsi (állítólag 60.000 Ft) részeként a szemétszállítási díj is beszámolásra került az alperes által. Havi rendszerességgel számított fel 7892 Ft-ot, ez pedig negyedéves kukadíj, amelynek alapján lett ilyen magas 60.000 Ft a havi rezsi.

A Kúria tévesen hívja fel az Alaptörvény rendelkezését, a XXVII. cikk a szabad mozgáshoz és a tartózkodási hely szabad megválasztásához fűződő jogokat nevesíti és nincsen köze a tárgyalt témához. Amire pedig gondol a Kúria, az az Alaptörvény, Bíróság, 28. cikk arab számmal, és ennek alapján, a józan észnek megfelelő célt össze kell egyeztetni az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezése során, nem pedig a bizonyítékok értékeléséhez kell a józan észet kapcsolni.

Alkotmánybírósági jogkör annak kivizsgálása, hogy Alaptörvény ellenes-e a Kúria eljárása, amelyben mást vizsgál felül, mint amit a kérelem tartalmaz. Alkotmánybírósági jogkör azt eldönteni, hogy megsemmisítendő-e az olyan határozat, amelyből következtetni lehet, hogy meg sem értette a címzett a tartalmat, és hogy ezáltal egy látszólagos felülvizsgálati eljárás történt, nem valódi.

Hulladékszállítással kapcsolatban a Kúria indoklása nem áll összefüggésben az Alaptörvény XIII. cikkének (1) bekezdésével. A hulladékon fennálló tulajdon is társadalmi felelősséggel jár az 5/2021. AB határozat [31] pontja szerint, amely azt is rögzíti, hogy a hatályos szabályozás szerint a „szennyező fizet” elv érvényesül. Közöltük a felülvizsgálati kérelemben, hogy az alperesnél akkor is van díjfizetési kötelezettség, ha van gyereke, akkor is ha nincs. Tehát alperes minősül szennyezőnek, ő a hulladék tulajdonosa és birtokosa és neki kell fizetnie a hulladék elszállításának a költségeit.

Gondoljunk bele abba, a Kúria nem az Alaptörvénnyel összhangban határoz, mik a lehetséges következmények: az alperes nyugodtan kihajíthat egy veszélyes tárgyat is a szemetbe, úgymint majd a panaszos fog ezért felelni akinek valójában nincsen köze alperes hulladékához és nem is Kecskeméten él, hanem Tiszakécskén.

- A Kúria sablonnal indokol

első példa

[88] (...) A mérlegeléssel megállapított havi 60.000 forint rezsi költség eltúlzottnak nem minősíthető, a felperes hiányos és eseti számlákra való hivatkozása azt aggályossá nem tette. (...)”

A felülvizsgálati kérelem az volt, hogy a havi 43.474 Ft rezsi túlzó, a Kúria erre azt válaszolta, hogy a 60.000 Ft reális és nem túlzó, mert mérlegelés történt.

A felülvizsgálati kérelemben a másik felperesi észrevétel az volt, hogy a rezszi havi összege egyik irat szerint 60.000 Ft, másik irat szerint 43.474 Ft, így az alperes állítása ellentmondó, nagyságrendileg egyik összeg egyharmadával nagyobb a másíknál. Ezen kívül a 43.474 Ft is óriási kerekítésekkel lett bíróság elé tárva. Itt pedig a kúriai indoklás az volt, hogy „aggályossá nem tette”.

Az Alkotmánybíróság jogköre eldönteni, hogy „a rezszi 60.000 Ft, mert mérlegeltük” ez kielégítő indoklásnak tekinthető-e, illetve az „aggályossá nem tette” megfelel-e az ítéleti indoklással szemben elvárható világosságnak, stb.

második példa

„[90] A többi, igen részletesen kifejtett okfejtés is alapszükségeket érinti. Az egészségügyi kiadások átalányjelleggel megállapíthatók, ahogy a ruházatkodás, a higiéniai költségek is. (...)”

Ennek az általános szövegnek mi köze van a konkrét üggyhez? Ez egy sablon. Egyetlen alkotmányjogi panasszal támadott ítéletben sem történt átalányjellegű megállapítás az egészségügyi, ruházati és higiéniai költségekre. A Kúria ebben a körben sem kívánt felülvizsgálatot lefolytatni és sablont szűrt be indoklásképpen.

Az elsőfokú bíróság az alperes által állított összes tartási költséget határozta meg 322.600 Ft-ban, és az ennek részeit képező ruházat 50.000 Ft, egészségügy 30.000 Ft, higiénia 15.000 Ft összegek tekintetében nincsen sem elsőfokú, sem másodfokú bírói döntés az átalánydíjas megállapításra. Hogyha a Kúria e körben a két korábbi ítéletet vizsgálja felül, akkor miért azt írja, hogy „megállapíthatók”? Miért nem azt írja a Kúria, hogy átalánydíj-módszert alkalmaztak a bíróságok?

Látható, hogy a Kúria sablonnal indokol, leíró jelleggel közli, hogy „megállapíthatók”. Nyilván amiatt van sablon, mert az átalány-díj az igazodik az átlagos bérekhez és a KSH alapján Bács-Kiskun megyében megkereshető átlagos fizetéseket tekintve (200.000 Ft) ezek a magas összegű tételek az átalánydíjas megállapítást többszörösen meghaladják. A sablonnal az indoklás nem teljesül, hiszen a panaszos nem érti meg, hogy hogyan született erről döntés.

- A Kúria felrúgja a jogalkalmazás egységét – kirívóan contra legem értelmezéssel

3027/2018. (II. 6.) AB HATÁROZATA [59] (...) Mindazonáltal sem a jogbiztonsággal, sem a tisztességes eljáráshoz való joggal nem fér össze egy olyan gyakorlat, mely teljes egészében mellőzi a törvényi alapokat. (...)

első példa

„[91] (...) Nincs jogi alapja a gyermeket gondozó szülőknek a tartásdíj gyermekre fordítását számlákkal való igazolásának (Kúria Pfv.II.20.331/2015/13. megjelent: BH 2016.36.).”

Már hogyne volna helye egy bírósági eljárásban a bizonyítási teherrel összefüggésben elvárni a számlákkal való igazolást, annak érdekében, hogy a gyermekek indokolt és valós szükségleteinek a bizonyítottsága eredményezze a pernyertességet? Hogyha a fél éppen a jogerős ítéletet támadja és – mivel a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére a felülvizsgálat során van lehetőség – a jogerőhatás ekként a Kúria határozatához fog kötődni. A Kúria nem kívánt felülvizsgálatot lefolytatni, ezzel a fenti 91. számú indoklással felrúgta a jogalkalmazás

egységét. Mindez pedig teret adhat annak, hogy a bíró igazságszolgáltatási tevékenységének érdemi, alapos és körültekintő megfontolásra épülő, külső befolyástól mentes jellegét aláássa, a társadalom igazságszolgáltatásba vetett bizalmát megingassa, különösen, hogy mindez a legfőbb bírósági szervnél, a jogegység biztosításáért felelős Kúriánál történt. Itt az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) is sérül, a felülvizsgálatot amiatt nem folytatja le, mert a jogegységet felborítja és contra legem határoz.

második példa

Az elsőfokú bíróság az indokolt szükségletet és a bért egyaránt vizsgálja, a másodfokú csak a bért vizsgálja. A jogalkalmazás egységéért felelős Kúria a jogerős ítéletet hatályban tartja, és - bár a két bíróság különbözőképp alkalmazta a vonatkozó jogszabályt- mindkét ítéleti érveléssel egyet ért, ezzel pedig felborítja a jogalkalmazás egységét. Ráadásul ez felülvizsgálati kérelem is volt, amelyet nem folytatott le. (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek)

„Ezen kívül, ha elsődleges jelentőségűnek tartja a kötelezett átlagos jövedelmet a másodfokú bíróság a Ptk. 4:218. § (2) bekezdés által felsorolt körülményekhez képest, és ennek alapján a Ptk. 4:218. § (4) bekezdését kötelezően alkalmazza a „rendszerint” és az „általában” szavak figyelmen kívül hagyásával, akkor ezek alapján a következtetés az, hogy a másodfokú bíróság egy 50.000.000 összegű havi jövedelemnek a 40 %-át is helyben hagyja gyermektartásdíjként, ha az akinek a kezéhez fizetik a gyermektartásdíjat táblázattal igazolja az indokolt szükségletet. „(felülvizsgálati kérelem)

harmadik példa

„[95] A teljesítőképes kötelezett saját tartási kötelezettsége mértékének csökkentésénél alappal nem hivatkozhat a gondozó szülő anyagi körülményeire, ezzel az indokkal az pénzbeli teherviselést nem háríthatja át. A felperes érveléséből következően a gondozó szülő jobb pénzügyi (vagyoni) helyzete automatikusan kihatna a (teljesítőképes) kötelezett szülő által fizetett tartás mértékére. Ilyen jogkövetkeztetés viszont a természetbeni tartásra figyelemmel az anyagi jogszabályhelyből nem vezethető le.”

A Kúria feladata az a felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelem keretei közt történő határozathozatal lett volna, ahelyett, hogy a jogszabályokat a jogalkotó szándékával ellentétes módon történő bemutatásával utasítja el a felperest. Nyilvánvalóan a gyermek tartásra való rászorultságának törvény által felállított vélelmét a természetben tartó szülő jobb vagyoni helyzete valamelyest megdönteni képes, és a teherviselés mértéke ennek a függvénye. Áthárításról nem esett szó a kérelemben, a Kúria nem a felülvizsgálni kért tartalomra reagál és contra legem határoz. A rendkívüli perorvoslati joggyakorlás kihasználására csak látszólagosan adtak teret. Ezek kívül a jogegység érvényesülését akadályozza ez a contra legem határozat. (Alaptörvény XXVIII. (7) bek.)

- A Kúria nem tér ki valamennyi felülvizsgálati kérelemre

„az alperes által igényelt gyermektartásdíj indokolt arra figyelemmel, hogy az alperes a saját megélhetését lényegében a gyermekekre figyelemmel a 90.000 Ft összegű gyermekek otthondolgozási díjából köteles biztosítani”. (elsőfokú ítélet)

Kértük a Kúria felülvizsgálatát abban a kérdésben, hogy nem amiatt ítélünk magas összegű gyermektartásdíjat, mert az anyuka keresete alacsony, hanem amiatt, mert a gyermekek szükségletének kielégítése ezt indokoltá teszi. 4:218. § (3) Az elsőfokú bíróság pedig az

anya megélhetésének kiegészítése érdekében (aki nem a gyermektartásdíj jogosultja) emeli a kötelezetti teljesítés mértékét, és nem a gyermekek oktatásával és egyéb szükségleteivel összefüggésben. A felperes (panaszos) nem köteles a volt feleség szükségleteit gyermektartásdíjba építetten kielégíteni és amennyiben mégis, akkor meg kellett volna jelölni, hogy mely törvényi rendelkezés alapján lesz jogszerű az ilyen jellegű kötelezés. Mindezt a Kúria nem vizsgálta felül, de eljárási díj fizetését kiszabta. (Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bek)

- A Kúria a kapcsolattartást nem tartja tiszteletben

Kifelé a Kúria az a valótlanságot próbálja mutatni, mintha a kapcsolattartás joga nem is sérülne, mintha a panaszos kötelezése 70 %-os mértékű lenne, mert 30 %-ban a gyermekek nála vannak. Valójában nem ez történt.

„[26] Az összesen 322.600 forint pénzbeli ellenérték gyermekenként kb. 110.000 forint havi kiadást jelent, (...) A gyermekek után kapott családi pótlék és támogatás levonásával [Ptk. 4:218. § (2) bekezdés e) pont] a szülők közötti teherviselés arányának 70%-30%-ban való megosztása megfelelő.” (Kúria)

 = 226.000 Ft

322.600 Ft-ból (gyermekek összes tartási költsége) ha levonjuk a családi pótlék (59.900) és gyermeknevelési támogatás (25.650) összegét, összesen 85.550 Ft-ot, az eredmény 237.050 Ft. A 237.050 Ft-nak a 226.000 Ft (felperesi kötelezés összege) az nem 70 %-a. Miért írja le a Kúria, hogy a panaszos kötelezése 70 %-os a támogatás összegeinek levonása után? Panaszos 95 %-ot teljesít, összesen 226.000 Ft-ot. Ezt a mértéket – munkanélküliként - csak ingatlanjai átruházásának fejében kapott kölcsönökből tudja fedezni.

„Indokolási kötelezettség sérül, ha a tényállás és a tényálláson kívüli indoklás között, vagy a rendelkező rész (jogkövetkeztetés) és a tényálláson kívüli indoklás között van ellentmondás, eltérés, kétértelműség.” (BH 2014.4.103)

A BH-ban való iránymutatásnak megfelelően az indoklási kötelezettség az alábbiak szerint sérül: a rendelkező rész az a 226.000 Ft-os kötelezés, a tényálláson kívüli indoklás pedig a mondat, amelyben a Kúria a pótlékok levonása utáni – panaszosra vonatkozó - 70 %-os kötelezést helyesnek tekinti (valójában pedig 95%), vagyis ellentmondás áll fenn. A tartalmi elbírálás követelményei szerint, tekintet nélkül arra, hogy a Kúria ezt a szövegrészt milyen cím alá szúrta be, ez tényálláson kívüli indoklásnak minősül, mert állást foglalt a Kúria, hogy helyesnek tartja.

A kapcsolattartás elsőfokú és másodfokú akadályozását megvalósító ítéleteket hatályban tartotta, az államcél a kúriai ítélet után sem tudott teljesülni.

- szociális biztonság tiszteletben tartása és munka megválasztása

A Kúria nem segíti elő az államcél érvényesülését, a felülvizsgálati kérelemben azt írja indoklásul, hogy a végrehajtás felfüggesztése körében fejtette ki panaszos az indokait a munkanélküliséggel kapcsolatban, emiatt a felülvizsgálati eljárás alatt ezt nem is vizsgálta. Azonban részletes indoklás kifejtése nélkül, de történt utalás a munkanélküliségre a felülvizsgálati kérelemben és a Kúria azáltal, hogy a felülvizsgálati kérelmet e körben nem folytatja le, akadályozza az államcél tényleges érvényesülését.

Értelemszerűen a munka megválasztásának alapjoga is sérül, és – bár erre a felülvizsgálat lefolytatását nem kérte panaszos – azonban a Kúria köteles alapjogot nem sértő ítéletet hozni. Márpedig ilyen kötelezés mellett a panaszos kényszerűen köteles bármilyen munkát elvállalni, vagyis a munka szabad megválasztásának joga teljes mértékben sérül.

VÉGREHAJTÁS FELFÜGGESZTÉSE TÁRGYBAN HOZOTT VÉGZÉS ELLENI PANASZ INDOKLÁSA

A Kúriának nincsen fogalma arról, hogy milyen törvény van hatályban. Kérjük megsemmisíteni a támadott végzést tekintet nélkül arra, hogy a hivatkozott jogszabály tartalmilag azonos a hatályban állóval. A panaszos sem a római jog alapján kérte a végrehajtás felfüggesztését, ezért a Kúriának is a hatályban álló törvényt kellett volna alkalmaznia.

Az elutasítás alaki követelményeivel össze nem egyeztethető, hogy a Kúria egy hatálytalan törvénnyel, az 1952. évi III. törvény 273. § (3) alapján utasította el a kérelmet, amely megsemmisítési ok.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozom, hogy nem kezdeményeztem az alkotmányjogi panasszal támadott határozatok végrehajtásának felfüggesztését.

b) Mellékelem a kifejezetten az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való képviseletre vonatkozó meghatalmazásom.

c) Nyilatkozom, hogy a személyes adataim nyilvánosságra hozhatóságának körében, a nevem közzétételéhez hozzájárulok, melléklet csatolva.

Kelt: 2021. május 25.

Az indítványozó:

képviseletében

Mudra Ügyvédi Iroda
dr. Mudra Zoltán ügyvéd

Mudra Ügyvédi Iroda

képv.: Mudra Zoltán ügyvéd

